

בבית המשפט העליון

בג"ץ 1425/18

כבוד הרשמת שרית עבדיאן

לפני:

- העותרות: 1. פלונית
2. פלונית
3. פלונית
4. עתים - ייעוץ ומידע במעגל החיים היהודי

נגד

- המשיבים: 1. שר הפנים
2. פקיד הרישום על פי חוק מרשם האוכלוסין
3. רשות האוכלוסין וההגירה

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

1. לפניי בקשה לפסיקת הוצאות בעתירה שבכותרת במסגרתה התבקשו המשיבים לרשום את נישואיה של העותרת 3 במרשם האוכלוסין; לרשום את סעיף הדת והלאום של העותרת 2 במרשם האוכלוסין; ולהסיר את ההערה בדבר קיומו של ספק ביהדותן של העותרות 1-3.

2. ואלה בקצרה העובדות הצריכות לעניין: העותרות 1 ו-3 הן אחיות, רשומות במרשם האוכלוסין כיהודיות והן נישאו כדת משה וישראל על ידי הרבנות הראשית. על פי הנטען, לאחר שהעותרת 3 נישאה כדת משה וישראל, סירבה רשות האוכלוסין לשנות את מעמדה האישי ל"נשואה" בטענה כי קיים ספק באשר ליהדות אמה. בנוסף, העותרת 1 נתקלה בסירוב לרישום הלאום והדת בתעודת הלידה של בתה שנולדה, היא העותרת 2, בשל רישום הערה המטילה ספק ביהדותה.

3. העותרות 1 ו-3 ומי מטעמן פנו לרשויות, הן בעל-פה והן בכתובים, פעמים רבות, בבקשה להסדיר את רישומן במרשם האוכלוסין (ראו, בין השאר, פניות מימים 11.9.2017, 25.9.2017 ו-16.10.2017, 22.10.2017, 29.10.2017, 7.11.2017,

13.11.2017 – נספחים י', י"א, י"ג, י"ד, ט"ו ו-ט"ז לעתירה). העותרות טענו כי הן והוריהן רשומים כיהודים שנים רבות, ולפיכך לא ברור מה מקור הסירוב לרישומן ומהיכן נובע אותו "ספק".

4. בתחילה, ביום 2.10.2017, נמסר מרשות האוכלוסין כי קיים ספק בנוגע ליהדותן של העותרות 1 ו-3 וכי עליהן להמציא "כל תיעוד" המוכיח את יהדותן (ראו נספח י"ב לעתירה). בהמשך, לאחר פניות נוספות מטעם העותרות 1 ו-3, ביום 14.11.2017 נמסר להן כי הן נדרשות לבצע "בירור יהדות" בבית הדין הרבני (ראו נספחים י"ח ו-י"ט לעתירה). בהמשך, הן אף פנו, בסיועה של העותרת 4, עמותת "עתים – יעוץ ומידע במעגל החיים היהודי", בבקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1988, לקבל את המידע הקיים ברשות האוכלוסין המטיל ספק ביהדותן. אולם, המידע שנמסר להן הכיל מסמכים סטנדרטיים בנוגע לרישום במרשם האוכלוסין. משפניותיהן לא נענו, הגישו העותרות, ביום 3.12.2017, ערר למנהל תחום מרשם ודרכונים בלשכת רשות האוכלוסין וההגירה (נספח כ"ג לעתירה). בתגובה לערר זה נמסר לעותרות כי לא ניתן לעדכן את מצבה המשפחתי של העותרת 3 משום שטרם נערך בירור אודות יהדותה על ידי בית הדין הרבני (נספח כ"ד לעתירה). משכך, הגישו העותרות, ביום 18.2.2018, את העתירה שבכותרת.

5. ביום 28.6.2018, לאחר שניתנו מספר הארכות מועד על ידי בית משפט זה, הודיעו המשיבים כי נישואיה של העותרת 3 נרשמו במרשם האוכלוסין וכי לאחר שנבחן מידע מסוים אודות סבתן של העותרות 1 ו-3 הוחלט גם לאפשר את רישום סעיף הדת והלאום של העותרת 2 כיהודייה במרשם האוכלוסין. ביום 18.7.2018, המשיבים הודיעו כי אף ההערה בדבר קיומו של ספק ביהדותן של העותרות הוסרה, ובכך למעשה ניתנו שלושת הסעדים המבוקשים במלואם. בעקבות זאת, ובהסכמת העותרות, נמחקה העתירה בפסק דיני מיום 24.7.2018. כעת, נותרה בקשת העותרות לפסיקת הוצאות היא הבקשה שבפניי.

6. המשיבים מתנגדים לבקשת העותרות לפסיקות הוצאות. לטענתם, המידע הנדרש אודות סבתן של העותרות 1 ו-3 התקבל רק ביום 18.6.2018, היינו מספר חודשים לאחר הגשת העתירה, והוא זה אשר סלל את הדרך למתן הסעדים שהתבקשו ולא עצם הגשת העתירה.

7. לאחר שעיינתי בחומר שלפניי ובטענות הצדדים ולאחר שבחנתי את הבקשה על פי אמות המידה החלות בכגון דא (ראו: בג"ץ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מח(4) 217 (1994)) באתי לכלל דעה כי יש לפסוק הוצאות לטובת העותרות.

8. אף אם אניח כי המידע אודות סבתן של העותרות 1 ו-3 הוא אשר הביא לקבלת הסעדים המבוקשים בעתירה, המשיבים לא הסבירו מדוע המידע האמור לא התבקש על-ידיהם עוד טרם הגשת העתירה. כפי שפורט לעיל, העותרות פנו פעמים רבות למשיבים על-מנת להסדיר את מעמדן, והמענה לפניותיהן היה לקוני וללא פירוט המניח את הדעת. בכל תגובותיהם של המשיבים לפניותיהן הרבות של העותרות הם לא הסבירו מהו אותו מידע המטיל ספק ביהדותן ואיזה מידע קונקרטי עליהן להמציא כדי לשלול את הספק שהתעורר, והסתפקו בהפנייתן של העותרות לבית הדין הרבני. הלכה למעשה, הבירור הנדרש לטענת המשיבים נעשה רק לאחר הגשת העתירה, באופן המקים חזקה כי הגשתה הייתה מוצדקת וכי קיים קשר סיבתי בין הגשתה לבין קבלת הסעדים המבוקשים בה (ראו, למשל: בג"ץ 2908/06 איונוב נ' שר הפנים, פסקה 5 (21.4.2010)). כמו כן, בסופו של יום הסעדים ניתנו לעותרות אף מבלי שהן נאלצו לפנות לבית הדין הרבני, על כל ההוצאות הכרוכות בכך.

9. נוכח האמור לעיל, ובשים לב לכך שהעתירה הסתיימה מספר חודשים לאחר הגשתה, ללא צורך בקיום דיון או בהגשת כתבי בי-דין נוספים מהותיים וכן למהות ההליך והיקפו, אני מורה למשיבים לשלם לעותרות הוצאות בסך של 9,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ג בחשון התשע"ט (1.11.2018).

שרית עבדיאן

ר ש מ ת